

FAMILIE IS OOK NIET ALLES

Blijspel

door

LUCY VAN ROOIJ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FAMILIE IS OOK NIET ALLES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUCY VAN ROOIJ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES: *(in volgorde van opkomst. De scènes waarin zij voorkomen staan er schuin- en dikgedrukt onder)*

MOLLY DE MARCHANT - Welgestelde weduwe van 74, moeder van Johan en grootmoeder van Sven. **(1-5,7,9,12-15,17-19)**

JOHAN DE MARCHANT - Vijftigjarige zoon van Molly, vader van Sven. Gescheiden van Svens moeder Lidia. Werkt bij Van Lanschot. Heeft relatie met Adèle. **(1,4,6,8,10,14-17,19)**

SVEN DE MARCHANT - 26-jarige zoon van Johan, kleinzoon van Molly. Werkt als aio bij de faculteit Politicologie van de UvA. **(2,5,11,12,17-19)**

HILDA DE KAERSEMAEKER - Beste vriendin van Molly (75), thrillerfan **(3,12,15,17-19)**

CELESTE VAN EERSEL - Vriendin van Molly (74) **(3,17)**

MARGOT COMMANDEUR - 'Vriendin' van Molly (76), met wie ze eigenlijk niet zo heel goed kan opschieten. **(3,17)**

ADÈLE VAN ALST LIESHOUT - Vijfenvestigjarige vriendin van Johan, galeriehoudster **(4,6,17,19)**

PILAR LÓPEZ GARCÍA - 24-jarige (*illegale*) immigrante uit Guatemala. Heeft opleiding verpleegkunde maar haar papieren worden hier niet erkend. Ze spreekt Nederlands met een licht Spaans accent en on-Nederlandse woordvolgordes. **(6-11,17,18)**

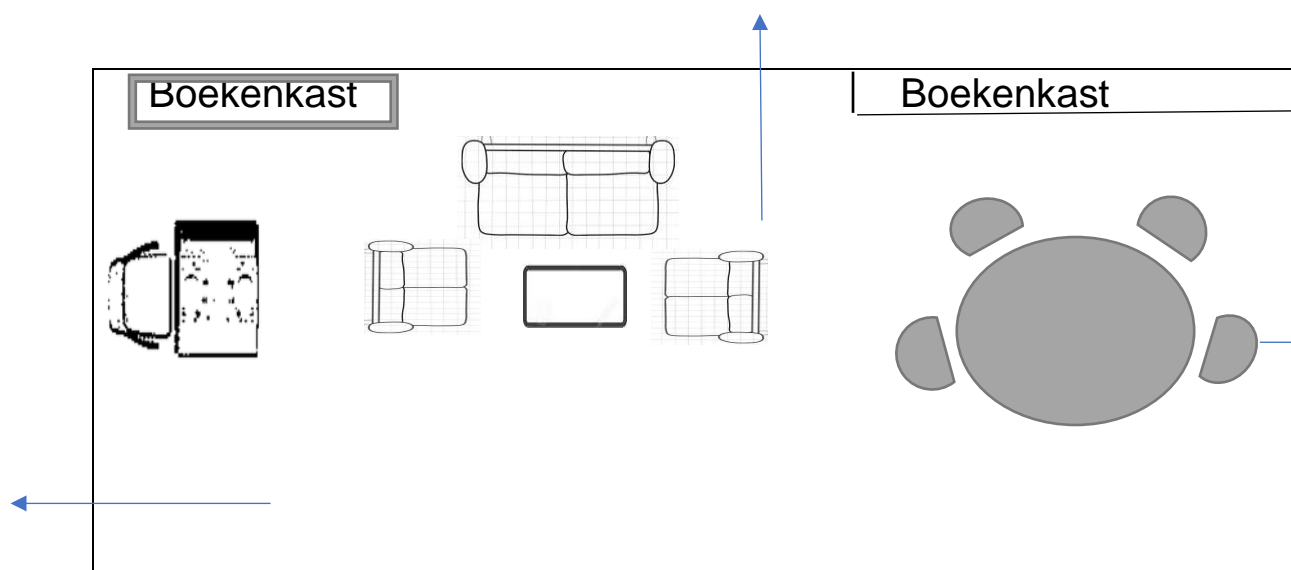
KLAAS PRINSEN - Kunstschilder (*en eertijds vervalser*) van 76. Oude vriend van Hilda (*op wie hij al jaren een oogje heeft*) en Molly. **(16,18,19)**

MENEER HASCHÉROUX - Kunstexpert, ingehuurd door de verzekeringsmaatschappij die kunst verzekert. **(19)**

Enige mogelijkheid voor dubbelrollen: Sven/Meneer Haschéroux

DECOR:

Het hele stuk speelt zich af in de huiskamer van Molly.

Scène 1

(Plaats van handeling: de huiskamer van MOLLY DE MARCHANT, weduwe van 74. LA en RA staan boekenkasten tegen de achterwand. Aan de zichtbare wand hangen kleine schilderijen van Van Dongen en Breitner, een scheurkalender op dinsdag 15 januari en een oude stationsklok, op 15.00 uur. LV is een deur naar de gang, MA, naast de boekenkast, is een deur naar de keuken. RM staat een ovalen eettafel met vier stoelen eromheen. In het midden van de kamer staan een bank en twee fauteuils, elk aan een kant van de bank, en een salontafel. Links midden staat een bureau met bureaustoel, gericht naar rechts. Op het bureaublad staat een vaste telefoon, een computer en verder liggen er stapels boeken. Als het doek opengaat, is er ogenschijnlijk niemand in de kamer. Maar als je goed kijkt, zie je nog een glimp van MOLLY, die LM in de stoel zit te slapen met haar hoofd op het bureau. Alleen haar onderlichaam is zichtbaar, de rest is verscholen achter stapels boeken.

We horen het geluid van een sleutel in het slot en het openen van een deur. Dan de stem van JOHAN DE MARCHANT, de vijftigjarige zoon van MOLLY)

JOHAN: Ma, ik kom even die informatie over Avondrood brengen, weet je nog? ... Ma? *(Hij komt van links de kamer binnen. JOHAN is glad geschoren met kort achterovergekamd haar en hij draagt een duur pak. Hij ziet eruit als iemand van de Amsterdamse Zuid-as. Hij kijkt zoekend rond, maar ziet MOLLY niet. Hij loopt door naar de keuken, maar komt even later weer terug de kamer in, met een geërgerde uitdrukking op zijn gezicht. Hij loopt richting deur naar de gang, blijft in de deuropening staan en roept hard)*
MA!

MOLLY: *(schrikt wakker, en gooit hierbij boeken op de grond)* Hè? Wattisser? *(ziet JOHAN staan, en staat op. MOLLY is een statige vrouw, casual maar smaakvol gekleed)* Jeetje, Johan, je jaagt me de stuipen op het lijf, waar is de brand?!

JOHAN: Oh, dáár ben je! Ik had je helemaal niet gezien. Was je weer in slaap gevallen? Ha, met je gezicht op het toetsenbord, zo te zien, de afdrukken staan in je wang. *(MOLLY voelt aan haar wang)* Wat was je in godsnaam aan het doen?

MOLLY: *(afgemeten)* Ik deed onderzoek.

JOHAN: *(smalend, met typende handen)* Hoe maak ik het mijn zoon zo moeilijk mogelijk, zeker?

MOLLY: *(geïrriteerd)* Hoe raad je het zo? En weet je, ik vond zulke bruikbare websites... Hoezo maak ik het jou moeilijk? Je moet je niet zo druk maken!

JOHAN: Maar intussen val jij overdag in slaap, en kan iedereen hier ongestraft naar binnen.

MOLLY: Oh, daar wil ik je best voor straffen, hoor. Ik haal de mattenklopper wel even.

JOHAN: *(zucht)* Ach ma, je snapt toch wel dat ik me zorgen maak? Je zit hier maar alleen in dat grote huis, en je moet toch toegeven dat je regelmatig dingen vergeet. Ik heb angstvisioenen dat je het gas open laat staan en dat de hele boel af fikt.

MOLLY: Waarbij jouw grootste nachtmerrie niet is dat ik daarbij mogelijk het leven laat, maar dat je erfenis dan niets meer waard is. *(JOHAN wil protesteren, maar MOLLY laat hem niet aan het woord)* Ik zit hier al alleen sinds je vaders dood, en ik red me prima. En mijn onderzoek is voor de leesclub. Margot heeft beide boeken voor de volgende twee keer uitgekozen, en die gaat dan natuurlijk weer de literaire professor uithangen die ons 'analfabeetjes' wel eens haarfijn zal uitleggen wat alle diepere betekenissen zijn.

JOHAN: Aha, en jij wilt haar dan vóór zijn, neem ik aan?

MOLLY: Precies. Wat kom je eigenlijk doen?

JOHAN: *(pakt een folder uit zijn diplomatenkoffer)* Ik zou je nog informatie over die servicevilla Avondrood geven, kijk. *(overhandigt een glossy folder aan MOLLY, die hem onwillig aanneemt)*

MOLLY: *(leest zogenaamd voor)* Avondrood, voor wie verlangt naar de dood.

JOHAN: Hè ma, doe niet zo flauw. Beloof me dat je het goed doorleest. Het is een prachtig gebouw, het personeel is super professioneel en vriendelijk en het staat in een schitterende omgeving, met bos en hei rondom.

MOLLY: Ik woon al in een prachtig huis in een schitterende omgeving, en ik heb behalve mijn schoonmaakster helemaal geen personeel nodig. Maar goed, ik zal het doorlezen en dan

gooi ik het in mijn bureaula, om er de eerstvolgende vijf jaar niet meer naar om te kijken, oké? Voorlopig wil ik echt nog niet weggestopt worden in zo'n oord waar je alleen maar mummelende oudjes om je heen ziet.

JOHAN: Maar met bijna 75 ben je zelf toch ook de jongste niet meer! Afijn, ik heb nu helemaal geen tijd om in discussie te gaan. Lees het, en dan bel ik je vanavond of morgen wel om te horen wat je ervan vond. Ik moet weg, ik was onderweg naar een klant. Tot later. *(geeft MOLLY een vluchtige kus op haar wang en gaat links af. We horen een deur open en weer dicht gaan. De klok staat op kwart over drie)*

Scène 2

MOLLY: Ja daag! *(gaat weer achter het bureau zitten. Typt wat in en kijkt ingespannen naar het scherm van de computer en leest een fragment hardop)* 'Je blijft er rustig naar kijken, als een belangstellende buitenstaander en geniet van de mooie teksten die als mijmeringen passeren..' *(Leunt zuchtend achterover)* Pffff! Geen wonder dat ik in slaap viel. *(De vaste telefoon op het bureau rinkelt. Molly neemt op)* Molly De Marchant. ... Hallo Julia! *(spreekt het op z'n Spaans uit: goelia. Luistert een poosje en kijkt dan geschokt)*... Ah nee, dat meen je niet! ... Dus, je komt morgen al niet meer?... Och mijn hemel, weet je iemand die het over kan nemen? ... Ooh, wat vreselijk. ... Oh, ... ja, dat snap ik. ... Tja, ik weet niet goed wat ik moet zeggen: ik ben natuurlijk blij voor je dat je straks weer bij je kind bent, maar ik vind het verschrikkelijk dat je weggaat. Eh... het allerbeste, Julia, en heel erg bedankt voor je hulp tot nu toe. Het zal moeilijk worden om net zo'n goede als jij te vinden! ... Ja, goede reis, daag. *(Legt diep in gedachten de hoorn op de haak, en blijft somber voor zich uitstaren. De deurbel klinkt. MOLLY kijkt verbaasd op)* Huh? *(Staat op en loopt links de kamer uit. We horen de deur opengaan. Buiten beeld)* Oh, Sven! Wat gezellig, jongen! Kom binnen.

SVEN: *(nog uit zicht)* Ja, ik was in de buurt, dus ik dacht: ik ga gezellig thee drinken bij oma. *(Beiden komen de kamer in. Sven is een jonge man van zesentwintig, met een beetje rommelig haar en een baard van drie dagen, gekleed in jeans en overhemd over de broek)*

MOLLY: Dat vind ik hartstikke leuk! Je vader was hier ook net even. Van zijn bezoek was ik iets minder gecharmeerd.

SVEN: Arme pa! Hij kan niet veel goed doen in uw ogen, hè?

MOLLY: Nou ja, wat wil je. Hij wil me steeds wegstoppen in zo'n bejaardenoord. Vind je het gek dat ik daar niet van gediend ben? Hier, *(loopt naar bureau, pakt de Avondroodfolder, en loopt er mee naar SVEN)* Avondrood, nou vraag ik je!

SVEN: *(grinnikt en bladert folder door)* Het ziet er heel gelikt uit.

MOLLY: Precies! Dan denk je toch: als ze zoveel geld besteden aan glossy folders, wat blijft er dan nog over voor de verzorging? Bovendien, ik ben nog veel te jong om naar zo'n bejaardentehuis te gaan. Dus je had tijd om bij je oma thee te drinken. Moet je niet werken?

SVEN: Jawel, maar ik hoef geen college te geven, en mijn onderzoek kan ik ook ergens anders doen. *(MOLLY loopt naar de keuken buiten beeld. SVEN loopt met haar mee en blijft in de deuropening staan)* Maar oma, even over pa. Hij pakt het misschien niet zo handig aan, maar hij heeft wel een beetje gelijk, natuurlijk. Wat als u, net als laatst, vergeet alles af te sluiten als u een nachtje bij een vriendin blijft slapen? Het is een wonder dat er niet is ingebroken. Er valt hier best het nodige te halen! *(maakt een gebaar naar de schilderijen)*

MOLLY: *(komt terug met een dienblaadje met twee bekers en een schaalje koekjes)* In deze wijk is er sociale controle, er schijnt zelfs een buurtapp te zijn, geloof ik. Ik hoef mijn deuren en ramen dus niet af te sluiten. *(Ze zet het blad op de salontafel en gaat op de bank zitten, SVEN ernaast)*

SVEN: Dat is onzin, oma. *(beiden pakken een beker en een koekje)* Laatst is er nog voor duizenden euro's gestolen bij de Brenninkmeijers verderop, weet u nog? Op klaarlichte dag!

MOLLY: Ja, maar hun huis ligt veel meer verscholen dan het mijne. Dan kan de buurt moeilijker een oogje in het zeil houden.

SVEN: Oma, u houdt zichzelf voor de gek; niemand houdt hier een oogje in het zeil, tenzij het hun eigen jacht betreft. Iedereen is veel te druk bezig met zakenreizen, liefdadigheidsevents of golftoernooien. Daarom hebben de meeste huizen hier ook een alarmsysteem waar de Centrale Bank jaloers op zou zijn. Dat wilt u nooit.

MOLLY: God nee, bewaar me! Dan gaat zo'n ding af, omdat ik iets ben vergeten en komt de politie met loeiende sirene, en krijg ik een boete van een paar honderd euro. Hou op, ik ken mensen die er helemaal gek van werden. Duizenden euro's heeft het ze gekost en ze hebben het na vier weken weg laten halen.

SVEN: Tja, u kent ook zoveel mensen, daar zit altijd wel iemand bij die voor het gewenste tegenargument kan zorgen. Maar ... zo'n grote kennissenkring is wel een heel goede reden voor u om een mobiele telefoon te nemen!

MOLLY: Ach jongen, ik ben al blij dat ik nu met de computer kan omgaan en kan e-mailen. Dat gepriegel op zo'n klein apparaatje is niets voor mij. Ik probeer het wel eens op die van Celeste, maar dan blijken er opeens kolenschoppen aan het eind van mijn armen te zitten!

SVEN: En daarom.... *(haalt een grote mobiele telefoon uit zijn tas)* tadaa! Kijk *(schakelt de telefoon in en toont MOLLY het scherm)* Ziet u hoe groot de toetsen zijn en de letters en cijfers op het scherm?

MOLLY: *(verbaasd)* Ja, jeetje, ik zie ze zelfs nog zonder bril! Hoe kom je daar nou aan?

SVEN: Tsja, ik heb zo mijn connecties bij de afdeling ict... Maar, vindt u het wat? Het lijkt me zo ontzettend handig als we u wat makkelijker kunnen bereiken, ook via Whatsapp en zo.

MOLLY: En bij Whatsapp heb je ook van die grote letters?

SVEN: Ja, kijk, het is al geïnstalleerd, dus u kunt meteen aan de slag. Weet u wat, stuurt u mij maar een berichtje! Ik heb er al de nodige telefoonnummers voor u ingezet, en natuurlijk ook het mijne.

MOLLY: *(onzeker, met mobiel in de hand)* Wat moet ik dan nu precies doen?

SVEN: Klik maar op het icoontje van Whatsapp *(hij wijst op het scherm)* Gewoon met uw vinger! *(MOLLY drukt voorzichtig op het scherm)*... En nu klikt u rechtsboven om een nieuw bericht te schrijven. .. Ja, en nu typt u mijn naam, ja, en kijk, na een paar letters verschijnt al de adressenlijst, ziet u wel? Dan kiest u mijn naam, ja, en dan typt u uw boodschap in. Schrijf maar gewoon 'test'. *(MOLLY typt met één vinger)* ... Ja, en dan klikt u op het pijltje rechtsonder, en dan is het verzonden. *(telefoon maakt een 'zoef' geluid)*

MOLLY: (*schrikt*) Wat was dat? Deed ik iets verkeerd?

SVEN: Nee, nee, dat is het geluid dat bij verzenden hoort. Als u dat vervelend vindt, kunt u het gewoon uitzetten, hoor. Nou kijken of ik het heb ontvangen. (*pakt eigen mobiel tevoorschijn*).. Ja hoor, kijk! (*hij toont MOLLY zijn scherm*)

MOLLY: (*knijpt haar ogen samen*) Nou, dat kan ik dus niet lezen!

SVEN: Dat hoeft ook niet, als *ik* het maar kan lezen! Nou, wat vindt u ervan?

MOLLY: Tja, het is wel reuzehandig, en met die duidelijke letters voel ik me niet zo'n blinde mol. Oh, ik zou nu ook in die Whatsappgroep van de leesclub kunnen, ik ben de enige die het nog niet heeft. Wat is mijn nummer eigenlijk?

SVEN: Ha, daar heb ik u ook gematst: ik mocht zelf een nummer uitkiezen en heb iets gekozen dat voor u gemakkelijk te onthouden is. Natuurlijk eerst 06 en dan 26-04-19-44-14.

MOLLY: (*kijkt hem verbaasd aan*) Waarom zou ik dat in vredesnaam gemakkelijk onthouden?!

SVEN: Nou zeg, herkent u uw eigen geboortedatum niet eens?! 26 april 1944 en dan nog uw huisnummer 14 erbij.

MOLLY: Oooh, oh gunst, dat had ik helemaal niet door! Wat slim van jou! Ja, dat kan ik wel onthouden, ja.

SVEN: Nou heeft u ook nog een toegangscode nodig van vier cijfers. Heeft u een idee wat een makkelijke combinatie zou zijn?

MOLLY: Ook weer mijn geboortedatum?

SVEN: Nee, dat is te makkelijk te raden voor anderen. U zou ook aan een *woord* van vier letters kunnen denken, want kijk, bij elk cijfer staan ook drie letters, ziet uw wel?

MOLLY: Och ja, ik zie het. Oh, weet je wat, dan doe ik jouw naam! S is 7, V is 8, E is 3, en N is 6. (*voert de nummers in*) Hij reageert niet!

SVEN: Nee, eerst moet het standaardwachtwoord worden vervangen, wacht, ik doe het wel voor u. (*pakt de telefoon en typt supersnel met twee duimen*) Zo, nou is het in orde. Probeer maar weer. (*Overhandigt de mobiel aan MOLLY*)

MOLLY: S7, V8, E3, N6... Ja! Hij doet 't! Goh jongen, straks zit ik, net als jullie, de hele dag over mijn telefoon gebogen en groei ik ook helemaal krom.

SVEN: Hoezo, ik heb toch geen kromme rug?

MOLLY: Nog niet, maar ik geef je op een (*ouderwets papieren*) briefje dat dat beslist gaat gebeuren, wacht maar af. Maar in ieder geval enorm bedankt jongen, hier ben ik heel blij mee!

SVEN: Graag gedaan, hoor. Niets teveel voor mijn favoriete oma.

MOLLY: Volgens mij ben ik je enige oma. Die trouwens met een probleem zit: Ik heb geen hulp meer.

SVEN: Hè, hoe kan dat? Wat is er met Julia?

MOLLY: Ze miste haar dochttertje te erg, en is nu terug naar Colombia.

SVEN: Zomaar, van de ene op de andere dag?

MOLLY: Ja, dat zei ik ook al. Maar er was een last-minute mogelijkheid om naar Bogotá te vliegen voor 90 euro, dus die heeft ze meteen aangegrepen.

SVEN: Tja, ze heeft haar kind ook al drie jaar niet meer gezien! Ik snap het wel.

MOLLY: Ja, tuurlijk, ik ook. Maar ja, ik zit nu wel zonder hulp. Ken jij geen mensen die hier twee keer in de week zouden willen schoonmaken? Om met de woorden van Olivier B. Bommel te spreken: Geld speelt geen rol.

SVEN: (*bedenkkelijk*) Hmm, dan speel ik even voor Tom Poes en zeg dat u niet zo roekeloos met geld moet smijten, hoor!

MOLLY: Niet zo hinderlijk hummen, jonge vriend. Denk liever mee met een dame in nood.

SVEN: (*lachend*) Nou, ik zal eens rondvragen, maar ik heb eerlijk gezegd niet veel hoop. Als ik iets weet, hoort u het. En nu moet ik er weer vandoor. Gaat u maar flink oefenen met uw telefoon, en als u er niet uit komt, kunt u me altijd bellen. Bedankt voor de thee met koekjes en tot ziens! (*Omhelst MOLLY en loopt naar de deur links en staat plotseling weer stil*) Oh, voor ik het vergeet: hier is de oplader! Die heeft u wel nodig. (*Geeft MOLLY een oplader*)

MOLLY: Dankjewel, lieve jongen! Oh, maar, wat krijg je eigenlijk van me?

SVEN: Nee hoor, niets. Het toestel is een cadeau, en de maandelijkse kosten worden samen met uw Internet-, TV- en vaste telefoonaansluiting in rekening gebracht. Dat heeft pa

geregeld.

MOLLY: *(wantrouwig)* Je vader? Heeft *hij* je hiertoe opgejut? Zodat ie me beter in de gaten kan houden?

SVEN: Nee, niet zo wantrouwig, oma! Pa dacht juist dat u helemaal niet om zou kunnen gaan met een mobiel. Ik heb hem overgehaald.

MOLLY: Hmmm.

SVEN: *(met lage bromstem)* Niet zo hinderlijk hummen, oude dame.

MOLLY: *(lacht)* Nou vooruit, ik moet ook niet ondankbaar zijn. Ik ga oefenen, en je zult nog spijt krijgen van je cadeau, als ik je om de haverklap opbel om raad.

SVEN: Helemaal niet, u mag bellen wanneer u wilt. Nou oma, ik ben weg. *(geeft haar een kus op de wang)* Doe! *(loopt links de deur uit)*

MOLLY: Dag lieverd! *(gaat weer op de bank zitten en bestudeert haar telefoon, probeert een aantal knoppen, schuift over het scherm en maakt hierbij afwisselend verbaasde, blij verraste of geërgerde geluidjes. Staat op, loopt naar het bureau en haalt uit een la een klein adressenboekje en haar bril. Loopt weer terug naar de bank, zet haar bril op, zoekt iets op in het boekje en toetst vervolgens een nummer in)* ... Ja, Hilda? Hoi, met Molly, hoe is het? ... Ja, dit is mijn nieuwe mobiel. ... Sven kwam er vandaag mee aanzetten, zo lief. Het is een extra groot model, met grote letters en cijfers, zodat ik het zelfs zonder bril kan lezen. ... Ja, dus ik wilde vragen of jij me aan die Whatsappgroep van de leesclub kunt toevoegen. ... Oh? Oh, goed, dan vraag ik het haar donderdag wel. ... Ja, drie uur, bij mij. ... Ja, leuk, tot dan!

LICHT DOOFT

Scène 3

LICHT AAN

(Kalender geeft aan: donderdag 17 januari, klok staat op kwart over drie. Aan de ovalen tafel zitten HILDA DE KAERSEMAEKER, een mollige vrouw met een vrolijk rond

gezicht, casual gekleed, MARGOT COMMANDEUR, een slanke vrouw met een onberispelijk uiterlijk en een hautaine blik, en CELESTE VAN EERSEL, een voluptueuze, artistiek ogende vrouw met een kalm, serene gezicht. Allen zijn ruim over de 70. Op tafel liggen vier exemplaren van hetzelfde boek: 'Elisabeth is zoek'. MOLLY is in de keuken thee en koffie aan het zetten)

HILDA: *(richting keuken)* Dus je zit nu zonder hulp?

MOLLY: *(vanuit keuken)* Nee hoor, dank je, ik kan het prima alleen af! Ik kom zo!

HILDA: *(trekt een gezicht en haalt haar schouders op. Tegen de andere twee)* Da's wel pech zeg, dat je hulp je van de ene op de andere dag laat zitten!

MARGOT: Mij verbaast het niets. Ik heb Molly altijd al gewaarschuwd voor die Latino types. Die nemen het niet zo nauw met hun verplichtingen.

HILDA: Da's flauw, Margot. Julia heeft hier drie jaar zonder mankeren gewerkt en Molly was heel tevreden over haar. Ze had gewoon de pech dat het niet lukte haar kind hierheen te halen.

MARGOT: En terecht! Waarom moeten die lui hun hele familie ook nog eens hiernaartoe halen! Alsof het hier niet vol genoeg is!

CELESTE: En die redenering gaat niet op als jij goedkope Poolse bouwvakkers aantrekt voor je verbouwing?

MARGOT: Nee, natuurlijk niet! Polen ligt in de EU, met vrij verkeer van mensen en goederen, maar Julia komt uit Bolivia...

HILDA: Colombia.

MARGOT: Bolivia, Colombia, één pot nat, allemaal narcolanden waar de arbeidsmoraal ver te zoeken is. *(HILDA EN CELESTE doen hun mond open om verontwaardigd te reageren, maar dan komt MOLLY binnen met een vol dienblad)*

MOLLY: Zo, thee voor Hilda en mij, koffie voor Margot en Celeste. *(zet elk kopje neer voor degene die ze noemt)* Ik heb ook een appeltaart in de oven, die moet nog vijf minuutjes. *(De anderen mompelen goedkeurend)* Ik heb mijn timer gezet. *(legt haar mobiel op tafel)*

CELESTE: Zo, alsof je hem al jaren hebt! Zeg, wat is je nummer, dan zet ik het meteen in de mijne. *(pakt haar mobiel tevoorschijn;*

MARGOT volgt haar voorbeeld)

MOLLY: *(zonder op haar telefoon te kijken)* 06 2604194614.

MARGOT & CELESTE: *(in koor)* Ho, ho, niet zo snel!

MOLLY: *(langzaam dicterend)* 06 en dan 2 - 6 - 0 - 4 - 1 - 9 - 4 - 6 - 1 - 4 *(de andere twee typen driftig het nummer in)*

MARGOT: Hoe kun je een nummer dat je net hebt nu al zo oplepelen?

MOLLY: Tja, geheugentraining, hè. Ik dwing mezelf om dit soort dingen bij te houden.

MARGOT: *(sceptisch)* Ken je onze nummers ook al uit je hoofd?

MOLLY: Nee, jij wel?

MARGOT: Niet nodig. Alles staat in mijn telefoon.

MOLLY: Nou, pas maar op. Ik ken mensen die kunnen niets meer zonder telefoon, en als die hem dan een keertje zijn vergeten, dan is het alsof de wereld vergaat. Maar even iets heel anders, dames: weten jullie nog een goede hulp voor mij?

CELESTE: Helaas, de mijne wil er niemand bij hebben, en ze kent ook niemand.

HILDA/MARGOT: Dito.

MOLLY: Ik weet me geen raad. Straks moet ik van armoede toch nog naar zo'n zorgvilla, waar Johan me de hele tijd naartoe wil sturen.

CELESTE: Zorgvilla?

MOLLY: Ja, het ziet er chic uit, maar het is gewoon een buitensporig duur privé verpleeghuis. Wacht, ik zal je de folder laten zien. *(loopt naar het bureau, pakt de folder en loopt ermee terug en legt hem op tafel)* Kijk!

CELESTE: *(pakt het op en bladert door)* Ziet er inderdaad duur uit. *(leest hardop)* 'Avondrood'.

MOLLY: Tja, die naam vond ik al zo onheilspellend. Toen Johan me die folder gaf, zei ik meteen: 'Avondrood, voor wie verlangt naar de dood'. *(De andere vrouwen schaterlachen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto